

РЕШЕНИЕ

№ 2379

гр. София, 12.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 05.03.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **513** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Проданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр. II-ро от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на Е. А. А., ЕГН [ЕГН], подадена чрез пълномощник, против решение от 20.11.2020 г. на Софийски районен съд, постановено по н.а.х.д. № 9054 по описа за 2020 г. на СРС, с което е потвърден електронен фиш, серия К № 1693316, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл.21, ал.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лева.

Касаторът счита, че решението на районния съд е постановено в нарушение на материалния закон. Сочи че от 20.06.2019г. не е бил законен представител на фирма Банка [фирма], тъй като е бил заличен от законните представители. Твърди, че оспореният електронен фиш му е връчен, независимо, че той вече не е разполагал с представителна власт по отношение на дружеството. Искането от съда е за отмяна на оспореното решение и за отмяна на наказателното постановление. Претендират се разности.

Ответникът по касация, СДВР, отдел „Пътна полиция“, не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна.

Административен съд София-град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, е основателна.

Обжалваният електронен фиш е издаден за установено нарушение мобилна система за видеоконтрол „TFR-1M”, модел TR4D, с фабричен номер № 613 за това че, на 06.08.2017 г. в 16:09 часа в [населено място], по Околовръстен път, до входа на „Ботаническа градина“, с посока на движение от [улица]към [улица]при въведено ограничение от 80 км/ч лек автомобил, марка „К.“, модел „С.“, с регистрационен номер СВ 4902 КМ се движил с установена стойност на скоростта 113 км/час и превишена стойност на скоростта 33 км/час, с което извършвал нарушение за движение с превишена скорост. Отражено е в електронния фиш, че собственик, на когото е регистрирано МПС е Е. А. А. - представител на Банка „П. България“ и че с това е извършено нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, както и че нарушението, съгласно събраните по делото доказателства, се явява безспорно доказано.

Решението е неправилно.

Съгласно чл. 220 от АПК, касационната инстанция възприема установената от СРС фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Съгласно разпоредбата на чл. 188, ал.2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство.

Правилно СРС е посочил, че в процесния случай обжалваният ЕФ съдържа всички изискуеми по закон реквизити и същият е издаден е от компетентен орган. Безспорно по делото е установено, с процесния автомобил е извършено административно нарушение по смисъла на чл. 21, ал.2 от ЗДвП, като същият се е движил със скорост от 113 км/ч (при отчитане на допустимата грешка от 3 км/ч), докато въведеното ограничение за този участък е от 80 км/ч. Настоящият съдебен състав обаче не споделя изводите на районния съд досежно така ангажираната административнонаказателната отговорност на касатора.

Съгласно чл. 189, ал.5 от ЗДвП, електронният фиш се изпраща с препоръчано писмо с обратна разписка. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на МВР писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението и копие от свидетелството му за управление на МПС. На лицето, посочено в декларацията се издава и изпраща електронен фиш за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира. Предвидена е специалната норма презумпция за отговорност на собственика на МПС, която може да бъде оборена от него в случай, че друг е управлявал автомобила.

От данните по делото се установява, че електронният фиш е връчен на Е. А. А., като същият се е възползвал от възможността, предвидена в чл. 189, ал. 5, като е представил декларация с данни за лицето, извършило нарушението с приложени данни относно паспорт. Следва обаче да се има предвид обстоятелството, че от датата на нарушението – 06.08.2017 г. до датата на връчване на електронния фиш – 23.06.2020 г. е изминал период от близо три години. В случая, административнонаказващият орган е разполагал с достатъчно време, за да връчи електронния фиш след установяване на административното нарушение на дружеството, доколкото седалището му и адреса на управление са публично известни. Връчването на ЕФ след толкова дълъг период от време препятства лицето да организира адекватно защитата си. Макар и действително Е. А. А. да не е представил свидетелството за управление на лицето, на което е предоставил автомобила за ползване, настоящият съдебен състав счита, че АНО е разполагал с необходимите данни за съставяне на електронен фиш спрямо лицето, извършило нарушението – достатъчно индивидуализиращи белези: три имена, дата на раждане, номер на паспорт. Въпреки наличието на посочената непълнота на така представената декларация, същата е могла да обслужи целта, поради която се изисква. Лицето, спрямо което е издаден електронен фиш разполага с всички уредени в законите средства за защита и за установяване на извършителя на нарушението. В този смисъл, способа за установяване на действителния водач и нарушител по чл. 189, ал.5 от ЗДвП не изключва прилагане на всички други доказателствени средства по НПК, чрез които се разкрива авторството на деянието.

Настоящият съдебен състав счита, че административният орган в конкретния случай не е положил необходимите усилия да установи действителния нарушител, поради което неправилно е санкционирал собственика на лекия автомобил, чийто представител към процесната дата на нарушението е касатора.

С оглед на изложеното, решението на СРС следва да бъде отменено като неправилно, а обжалваният електронен фиш серия К, № 1693316 на СДВР да бъде отменен, тъй като неправилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН в полза на касатора следва да бъдат присъдени направените в процеса разноски за адвокатско възнаграждение за двете инстанции.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.1 и ал.2, предл. II-ро от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр. II-ро от ЗАНН, Административен съд – София град, XVII – ти административен състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 20.11.2020 г. на СРС, постановено по н.а.х.д. № 9054 по описа за 2020 г. на СРС, и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ електронен фиш, серия К, № 1693316, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл. 189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 от ЗДвП, на Е. А. А. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 400,00 лева.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Е. А. А. сумата от 600,00 /шестстотин/ лева разноски

по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.